

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.7.2006
KOM(2006) 416 endelig

KOMMISSIONENS 23. ÅRSRAPPORT
OM KONTROLLEN MED GENNEMFØRELSEN AF FÆLLESSKABSRETTEN
(2005)

{SEC(2006) 999}
{SEC(2006) 1005}

DA

DA

KOMMISSIONENS 23. ÅRSRAPPORT
OM KONTROLLEN MED GENNEMFØRELSEN AF FÆLLESSKABSRETEN
(2005)

Kommissionen udarbejder hvert år en rapport om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten. Det sker efter anmodning fra Europa-Parlamentet (beslutning af 9. februar 1983) og medlemsstaterne (erklæring nr. 19, pkt. 2, der er knyttet til Maastricht-traktaten, som blev undertegnet den 7. februar 1992). Rapporten er ligeledes udarbejdet efter opfordringer fra Det Europæiske Råd eller forskellige ministerråd inden for specifikke sektorer.

1.1 Indledning

Kommissionen skal ved varetagelsen af sin særlige rolle som traktaternes vogter drage omsorg for og kontrollere, at medlemsstaterne gennemfører fællesskabsretten på en ensartet måde, jf. EF-traktatens artikel 211. I henhold til artikel 226 EF kan Kommissionen gribe ind over for medlemsstater, der vedtager eller opretholder lovgivning eller bestemmelser, der strider mod fællesskabsretten.

Som påpeget i hvidbogen om nye styreformer i EU¹ fra 2001 ligger hovedansvaret for gennemførelsen af fællesskabsretten hos de nationale myndigheder og domstole. Hovedformålet med overtrædelsesproceduren, særlig inden der anlægges sag ved EF-Domstolen, er ad frivillighedens vej at få medlemsstaterne til hurtigst muligt at bringe det omstridte forhold i overensstemmelse med fællesskabsretten. Kommissionen har gjort en indsats for at styrke samarbejdet med medlemsstaterne ved hjælp af supplerende eller alternative metoder, der kan bane vej for en løsning af det pågældende problem.

Kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten er afgørende for at kunne værne om retsstaten i almindelighed, men den er samtidig med til at gøre princippet om et retsfællesskab håndgribeligt for borgerne og virksomhederne i EU. De mange klager fra individuelle borgere i medlemsstaterne er en vigtig kilde til at afdække overtrædelser af fællesskabsretten.

I den 23. årsrapport – med de bilag, der udgøres af ”arbejdsdokumenter fra tjenestegrene”, bidragene fra Kommissionens tjenestegrene (SEC(2006) 1005) samt de statistiske bilag (SEC(2006) 999) – gør Kommissionen rede for sit arbejde med at kontrollere gennemførelsen af fællesskabsretten i 2005.

1.2. EU's udvidelse og underretning om foranstaltninger til gennemførelse af direktiver

2005 var præget af forberedelserne til Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af EU. Det integrerede system for elektronisk underretning om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiver i de 25 medlemsstater blev tilpasset for at gøre det muligt for Bulgarien og Rumænien at opfylde deres forpligtelser til forhåndsunderretning vedrørende de direktiver, der indgår i gældende fællesskabsret. De to lande meddelte de første foranstaltninger ved udgangen af 2005.

I løbet af 2005 kom Nederlandene og Sverige med i det elektroniske underretningssystem, og Frankrig, som er den eneste medlemsstat, der stadig er uden for systemet, er nået langt med sine forberedelser.

For samtlige 25 medlemsstater var gennemsnitlig 97,69 % af de nationale gennemførelsesforanstaltninger blevet meddelt i januar 2005. I marts lå gennemsnittet på 98,12 %, i maj 98,69 %, i juli 98,78 %, i september 98,88 % og i november 98,92 %².

1.3 Overtrædelsesprocedurer

Det samlede antal overtrædelsesprocedurer, som blev indledt af Kommissionen, faldt fra 2 993 i 2004 til 2 653 i 2005. Pr. 31. december 2005 var 1 697 ud af de 2 653 registrerede

¹ Nye styreformer i EU – En hvidbog (KOM(2001) 428).

² Nærmere oplysninger om de enkelte medlemsstater findes på generalsekretariatets websted på Europa-serveren: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_fr.htm#transpositions

sager stadig under behandling. Antallet af klager registreret af Kommissionen steg en smule i forhold til 2004, nemlig fra 1 146 til 1 154. Klagerne repræsenterede alt i alt ca. 43,5 % af det samlede antal overtrædelser, der blev afsløret i 2005. Antallet af procedurer indledt af Kommissionen på grundlag af dens egne undersøgelser steg fra 328 i 2004 til 433 i 2005 for EU 25.

For EU 25 faldt antallet af procedurer vedrørende manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger med 29 % i forhold til året før, dvs. fra 1 519 til 1 079 tilfælde. Faldet skyldes, at tallene for 2004 dækkede ikke bare den regelmæssige kontrol over for EU 15 vedrørende manglende gennemførelse af direktiver inden for tidsfristen, men også kontrol over for EU 10 vedrørende manglende meddelelse i forbindelse med ”förtiltrædelsesregelsættet”.

Det tog i gennemsnit 24 måneder at behandle samtlige overtrædelser i perioden 1999-2002 regnet fra det tidspunkt, hvor sagerne i denne periode blev registreret, til det tidspunkt, hvor de ved en stævning blev indbragt for Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 226. Ser man kun på de overtrædelser, hvor klagen var begrundet, og de overtrædelser, som Kommissionens tjenestegrene selv opdagede, lå den gennemsnitlige behandlingstid på 35 måneder. For overtrædelser som følge af manglende meddelelse af nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiver udgjorde den gennemsnitlige behandlingstid 15 måneder.

1.4 Iværksættelse af Kommissionens meddelelse om bedre kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten, KOM(2002) 725

Kommissionens tjenestegrene har mere konkret iværksat meddelelsen ved at sørge for hurtigere undersøgelse og behandling af overtrædelser og bedre overholdelse af den administrative adfærdskodeks i kontakten med klagerne. Det grundlæggende princip om ligebehandling af medlemsstaterne er blevet fulgt, samtidig med at der er truffet en bred vifte af ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger for at imødegå eventuelle gennemførelsesproblemer. Som eksempler på disse foranstaltninger kan nævnes iværksættelse af forebyggende mekanismer, som skal gøre det lettere at gennemføre ”vanskelige” direktiver, systemer til meddelelse af forslag til nye bestemmelser, deltagelse i fora, hvor retningslinjerne for gennemførelsen præsenteres, styrkelse af multilaterale kontakter, bl.a. pakkemøder om gennemførelsen, konferencer, seminarer og workshops, etablering af ”gennemførelsesnet” og mekanismer for bilateral udveksling med henblik på at skabe en ”struktureret dialog” og bedre informering af offentligheden, navnlig via Europa-webstedet. Brugen af SOLVIT-systemet til problemløsning og behandling af klager er steget betydeligt. Inspektioner spiller stadig en vigtig rolle på områderne fødevarer sikkerhed, sø- og luftfartssikkerhed og sikkerhedskontrol med nukleart materiale samt kontrol med mængden af radioaktivitet i miljøet.

1.5 Overtrædelser, der er genstand for andragender til Europa-Parlamentet

De andragender, der indgives til Europa-Parlamentet, er en vigtig informationskilde, som gør det muligt at afsløre tilsidesættelser af fællesskabsretten. Statistikkerne viser, at mellem en fjerdedel og en tredjedel af alle andragender er forbundet med eller giver anledning til overtrædelsesprocedurer. Visse spørgsmål som f.eks. registrering af biler eller den spanske byplanlovgivning giver anledning til mange andragender og klager. I mange tilfælde indgives der samtidig klage til Kommissionen. Der er stor forskel på, hvor mange andragender der indgives på de forskellige områder. Inden for erhvervs- og industrisektoren var der tale om 10 andragender i 2005, mens der på miljøbeskyttelsesområdet var tale om 179 andragender. Miljøområdet og det indre marked tegnede sig for det største antal andragender.

På miljøbeskyttelsesområdet fokuserede mange andragender i forbindelse med igangværende overtrædelsesprocedurer på vurderinger af virkningerne på miljøet (VVM). Nogle af dem drejede sig om motorveje, højspændingsledninger eller lufthavnsbyggeri, mens andre handlede om særlige bevaringsområder for naturen eller dyrelivet. Med hensyn til dyrelivet blev der også fremsat andragender om beskyttelse af vilde fugle mod jagt i visse nye medlemsstater samt beskyttelse af ulve og skildpadder. En lang række problemer vedrørende vandkvalitetskrav var også genstand for andragender, ofte med fokus på særlige problemer som følge af lokale forhold.

På kerneområder af det indre marked blev der også indgivet et betydeligt antal andragender om mange forskellige spørgsmål. Som det ofte er tilfældet, tegnede enkeltsager om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer sig for et stort antal andragender, der især drejede sig om forsinket gennemførelse af direktiver. Sektoren for finansielle tjenesteydelser tegnede sig også for adskillige andragender, der først og fremmest drejede sig om aktionærrettigheder og bank- og forsikringsspørgsmål. Mange andragender vedrører ganske vist ikke spørgsmål, der falder ind under fællesskabsrettens anvendelsesområde, men proceduren gør det alligevel muligt at komme med præciseringer til de pågældende. Individuelle højprofilsager vedrørende bl.a. "Lloyds" og "Equitable Life Insurance Society" har også været behandlet, og det samme har problemer med grænseoverskridende betalinger i euro. Almene tjenesteydelser var også genstand for mange andragender, bl.a. om det tilbagevendende spørgsmål om opsætning af parabolantennor. Som beskrevet i en betænkning af 13. december 2005 afgivet af Parlamentets Udvalg for Andragender blev der indgivet en række andragender om byplanlovgivningen i Valencia i Spanien med fokus på forskellige spørgsmål, herunder offentlige indkøb.

Denne beskrivelse viser, hvor mange, forskellige og vigtige spørgsmål der rejses, og hvor omhyggeligt Kommissionen er nødt til at undersøge, forklare og behandle de forskellige sager, både inden for rammerne af sin egen kompetence til at indlede overtrædelsesprocedurer og af hensyn til behovet for at holde klagerne og Udvalget for Andragender orienteret.

1.6 Den vigtigste udvikling inden for Kommissionens aktivitetsområder

I det følgende redegøres for den vigtigste udvikling inden for de enkelte sektorer.

I landbrugssektoren var kontrollen med anvendelsen af fællesskabsretten rettet mod to mål, nemlig at fjerne hindringerne for den frie bevægelighed for landbrugsprodukter og at sikre, at de specifikke reguleringsmekanismer rent faktisk blev anvendt og anvendt korrekt.

Med hensyn til den frie bevægelighed for landbrugsprodukter fortsatte bestræbelserne for at fjerne de traditionelle hindringer for denne bevægelighed.

Hvad angår anvendelsen af de specifikke regler inden for den fælles landbrugspolitik, sørgede Kommissionen navnlig for, at de geografiske betegnelser, der beskyttes på fællesskabsplan som led i kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter, ikke udvandes af holdninger eller fortolkninger, der strider mod fællesskabsretten, som det sås i Tyskland i forbindelse med "Parmigiano Reggiano".

Kommissionen videreførte også sin målsætning om at minde medlemsstaterne om deres forpligtelse til at fremsende årsrapporter om de statsstøtteordninger, der findes i landbrugssektoren.

Hvad angår gennemførelsen af landbrugsdirektiverne, var kontrollen med meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger med til at sikre, at de nationale lovtekster til gennemførelse af disse direktiver blev meddelt.

Inden for undervisning og kultur er Kommissionen opmærksom på problemerne med at få anerkendt eksamensbeviser. Det er ikke muligt at fastsætte harmoniserede regler om akademisk anerkendelse af eksamensbeviser. Der satses i stedet på øget politisk samarbejde og tilnærmelse af eksisterende ordninger. De nationale myndigheder skal imidlertid afstå fra enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

Kommissionen arbejdede videre med en række sager vedrørende de *omkostninger*, der er forbundet med godkendelsesprocedurerne, og disse procedurers *varighed*. Når det koster for meget at få anerkendt uddannelsesbeviser fra andre medlemsstater, kan det medføre hindringer for studerendes mobilitet på tværs af landegrænserne og for deres adgang til uddannelse. Med hensyn til betingelser for adgangen til uddannelse fremgår det af fællesskabsbestemmelserne, at studerende fra andre medlemsstater skal sikres samme udgang til uddannelse som indenlandske studerende (artikel 12, 149 og 150 EF). Kommissionen havde indledt en overtrædelsesprocedure over for Østrig om betingelserne for fællesskabsborgeres adgang til østrigske universitetsuddannelser. Sagen blev indbragt for Domstolen i 2004. Østrig har truffet en række foranstaltninger for at efterkomme Domstolens dom. Disse foranstaltninger gennemgås i øjeblikket af Kommissionen.

Kommissionen modtager stadig mange skrivelser fra borgerne om studerendes ret til uddannelsesstøtte, lån mv. i forlængelse af dommen i Bidar-sagen (sag C-209/03).

Inden for **beskæftigelsessektoren** fokuserer kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten med hensyn til arbejdskraftens frie bevægelighed på de problemer med forkert anvendelse af traktatens bestemmelser og de relevante forordninger, som Kommissionen får kendskab til efter konkrete klager fra borgerne. På andre områder (arbejdsvilkår, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og ligebehandling af mænd og kvinder) er det især problemer med manglende overholdelse og manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne, der har givet anledning til overtrædelsesprocedurer.

Hvad angår bekæmpelse af forskelsbehandling i henhold til artikel 13 EF, har Domstolen dømt de første medlemsstater for manglende meddelelse af deres foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2000/43 og/eller 2000/78, der skulle gennemføres senest i 2003. Procedurerne videreføres derfor i overensstemmelse med artikel 228 EF. Efter en grundig undersøgelse af foranstaltningerne til gennemførelse af direktiv 2000/43 blev der indledt overtrædelsesprocedurer mod en lang række medlemsstater i EU 15.

Kontrollen med de nye medlemsstaters anvendelse af den gældende fællesskabsret var et andet vigtigt indsatsområde. Den regelmæssige og systematiske overvågning blev forlænget ud over 1. maj 2004.

Der blev desuden foretaget en nærmere undersøgelse af de nationale foranstaltninger, som de forskellige medlemsstater i EU 15 har truffet i medfør af de overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til tiltrædelsesakten fra 2003. Der blev indledt de fornødne overtrædelsesprocedurer.

Erhvervspolitikken (det indre marked for varer) tegnede sig pr. 31. december 2005 for 504 direktiver og for gennemførelsen af artikel 28 EF. De 333 overtrædelsesprocedurer, der blev indledt i 2005 på dette område (194 vedrørende direktiver og 141 vedrørende artikel 28 EF), udgjorde 9,4 % af det samlede antal procedurer, som Kommissionen indledte i 2005. Antallet af procedurer, der forvaltes af GD for Erhvervspolitik, steg således i forhold til 2004 og 2003 (henholdsvis 249 og 218 igangværende procedurer).

Med hensyn til direktiver udgjorde overtrædelsesprocedurer vedrørende manglende meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger som i de foregående år størsteparten af de igangværende procedurer (129, hvoraf de 101 blev indledt i 2005). De fleste af disse procedurer vedrørte lægemidler og biler. Der blev indledt 15 nye sager om manglende overholdelse og 10 nye sager om ukorrekt anvendelse af direktiver i 2005 (sammenholdt med henholdsvis 53 og 6 sager om manglende overholdelse og 10 og 3 sager om ukorrekt gennemførelse i 2003 og 2004).

I lighed med tidligere år var direktiv 98/34/EF, der vedrører proceduren for forudgående anmeldelse af nationale udkast til tekniske forskrifter for produkter, i meget høj grad med til at forebygge hindringer for det indre markeds funktion og gøre det muligt at udveksle information med og mellem medlemsstaterne. Det var især udvidelsen – de nye medlemsstater var årsag til næsten en tredjedel af alle anmeldte sager – der var skyld i, at antallet af anmeldelser steg med over 30 % i 2005.

På miljøområdet lagde Kommissionen også i 2005 stor vægt på at sikre en rettidig og korrekt gennemførelse af EU's lovgivning. Kommissionen bestræbte sig fortsat på at forbedre den konkrete behandling af igangværende overtrædelsessager. Det er dog stadig det område, hvor Kommissionen har flest uafsluttede sager. I 2005 var der tale om ca. en fjerdedel af alle igangværende sager om manglende overholdelse af Fællesskabets lovgivning³.

Faldet i antallet af igangværende sager skyldes især, at klager og overtrædelser håndteres mere effektivt. Der lægges vægt på løsning af strukturproblemer i medlemsstaterne ved at samle sager, der omhandler samme emne, og indlede horisontale sager med fokus på systemiske problemer med ukorrekt gennemførelse. Proaktiv opfølgning af sager gennem pakkemøder og bilaterale kontakter med medlemsstaterne har desuden gjort det muligt at få afsluttet en række igangværende sager. De færre sager vil gøre det muligt for Kommissionen at fokusere på ukorrekt gennemførelse af direktiver, manglende opfyldelse af grundlæggende sekundære forpligtelser i henhold til Fællesskabets miljølovgivning og systemiske problemer med ukorrekt gennemførelse.

Generaldirektoratet for Miljø oprettede i 2005 en række gennemførelsestaskforcer, der skal være med til at behandle klager og overtrædelser. Taskforcernes arbejde har udmøntet sig i en bred vifte af proaktive initiativer, der skal forbedre gennemførelsen af lovgivningen inden for natur, luft, affald, vand og miljøvurdering, som er de fem områder, hvor der er flest uafsluttede sager. De tegnede sig tilsammen for ca. 90 % af samtlige klager og overtrædelsessager på miljøområdet.

På **området konkurrencepolitik** koncentrerede Kommissionen sig i 2005 om kontrollen med gennemførelsen af konkurrencedirektivet, som indgår i lovgivningen om elektroniske

³ Ved udgangen af 2005 lå det samlede antal igangværende sager på 3 562 for hele Kommissionen. Miljøsektorens andel af samtlige sager faldt fra 27 % i 2004 til 22,4 % i 2005.

meddelelser, og kontrollen af gennemsigtighedsdirektivet (der begge er baseret på artikel 86 EF). Med hensyn til individuelle sager behandlede Kommissionen en række klager i relation til artikel 86 sammenholdt med artikel 82 EF.

På **området informationssamfundet** tager lovgivningen fra 2002 om elektroniske meddelelser sigte på tre af Lissabon-strategiens hovedmålsætninger, nemlig at skabe en stabil og forudsigelig lovgivningsramme, tilskynde til innovation og stimulere investering i kommunikationsnet og -tjenester. Da medlemsstaterne med en enkelt undtagelse (Grækenland) har gennemført reglerne, blev der i stedet fokuseret på, om de var gennemført korrekt. Kommissionen beskæftigede sig navnlig med de alvorlige problemer, der fremgik af bilaget til gennemførelsesrapporten fra 2004⁴. Overtrædelsesprocedurerne drejede sig først og fremmest om overgangsordningen, de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed og samlede beføjelser, forsinkelser med undersøgelsen af de relevante markeder, udnævnelsen af en udbyder af forsyningspligtigheder samt forbrugeranliggender som nummerportabilitet, oplysningstjenester, det fælleseuropæiske alarmnummer (112) og beskyttelse mod spam.

Det vigtigste formål med direktivet om fjernsyn uden grænser er at skabe de nødvendige rammer for fri udveksling af tv-programmer inden for EU. Overvågningen af, om medlemsstaterne gennemfører det nævnte direktivs regler om fjernsynsreklame korrekt, varetages primært af en uafhængig konsulent, der er udvalgt i forbindelse med et offentligt udbud.

Direktivet om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer har tre hovedformål, nemlig at fremme udviklingen af tjenesteydelser i hele Fællesskabet, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, at øge den effektive grænseoverskridende brug af disse dokumenter for at skabe tjenesteydelser af forøget værdi og endelig at begrænse konkurrenceforvridninger af fællesskabsmarkedet. Der blev primært indledt overtrædelsesprocedurer mod de medlemsstater, der ikke havde meddelt deres nationale gennemførelsesforanstaltninger rettidigt.

Inden for **sektoren retfærdighed, frihed og sikkerhed** udløb medlemsstaternes frist for at gennemføre to vigtige direktiver⁵, der tillægger tredjelandsstatsborgere betydelige rettigheder, i 2005. To lige så vigtige direktiver skal gennemføres i løbet af 2006 (direktiv 2003/109⁶ og 2004/83⁷). I 2005 blev der derfor på immigrations- og asylområdet især lagt vægt på at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre og anvende disse regler. Et andet vigtigt mål, der også stammer fra Haag-programmet, var effektivt at overvåge, hvordan medlemsstaterne anvender disse regler. Der blev desuden iværksat en ekstern undersøgelse om overvågningen af medlemsstaternes anvendelse og gennemførelse af direktiv 2003/9/EF.

Hvad angår politikken for **det indre marked**, fokuserede Kommissionen i 2005 på at sikre de initiativer, som den har iværksat vedrørende fællesskabsrettens anvendelse, større politisk betydning.

⁴ SEK(2004) 1535 af 2.12.2004.

⁵ Direktiv 2003/9 og 2003/86, jf. ovenfor.

⁶ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

⁷ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

I forlængelse af henstillingen af 12. juli 2004 om bedste praksis for gennemførelse af direktiver⁸ rettede kommissær McCreevy den 3. maj 2005 henvendelse til samtlige medlemsstater, hvorefter GD for Det Indre Marked modtog oplysninger om, hvordan denne henstilling er blevet fulgt på nationalt plan. Undersøgelsen viste, at mange af Kommissionens henstillinger var blevet udmøntet i konkrete foranstaltninger.

På kontrolområdet gennemgik GD for Det Indre Marked i 2005 størsteparten af de omkring 1 300 nationale gennemførelsesforanstaltninger, som de nye medlemsstater har anmeldt vedrørende den lovgivning, der var gældende den 1. maj 2004. Denne betydelige indsats resulterede i, at der blev indledt 259 overtrædelsesprocedurer, hvoraf det kun er 85, der stadig ikke er afsluttet.

GD for Det Indre Marked gik i 2005 også i gang med at overveje, hvordan det kunne optimere den juridiske og økonomiske virkning af de overtrædelsesprocedurer, som det har ansvaret for. Overvejelserne tager udgangspunkt i de første interne foranstaltninger, der er truffet siden 2003 for at efterkomme meddelelsen fra 2002.

På **området sundhed og forbrugerbeskyttelse** kontrollerer Kommissionen, hvordan Fællesskabets lovgivning anvendes, ved hjælp af forskellige metoder under hensyntagen til de særlige forhold, der kendetegner de forskellige sektorer.

Formålet med den integrerede tilgang til fødevarer sikkerhed er at sikre et højt niveau for fødevarer sikkerhed, dyresundhed og -velfærd samt plantesundhed i EU via sammenhængende jord til bord-foranstaltninger og passende overvågning og samtidig sikre det indre markeds funktion.

Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret (FVO) spiller en afgørende rolle for kontrollen med, om de relevante bestemmelser anvendes korrekt. FVO foretager inspektioner i medlemsstaterne og i tredjelande, der eksporterer til EU. FVO udarbejder hvert år et inspektionsprogram. Heri fastlægges de prioriterede områder, samt hvilke lande der skal foretages inspektion i. For at sikre, at programmet er ajourført og relevant, revideres det efter seks måneder. Resultaterne af kontrolbesøgene nedfældes i en inspektionsrapport sammen med anbefalinger.

Forbrugerbeskyttelsen indgår i Fællesskabets indsats for at forbedre de europæiske borgeres livskvalitet. For at gennemføre Fællesskabets politik på dette område skal der bl.a. udarbejdes fællesskabsregler med henblik på at fremme forbrugernes interesser, sundhed og sikkerhed i det indre marked. Fællesskabet arbejder desuden på at indføre klagesystemer, der gør det muligt for forbrugerne at gøre deres rettigheder gældende uden at skulle henvende sig til domstolene.

Sundhed har højeste prioritet for Kommissionen, der arbejder for at forbedre folkesundheden i EU, forebygge sygdomme hos mennesker og imødegå forhold, der kan indebære risiko for menneskers sundhed. Størsteparten af direktiverne på dette område udløb i 2005. Kommissionen koncentrerede sig først og fremmest om kontrollen med vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger.

⁸ SEK(2004) 918 af 12.7.2004.

Inden for **sektoren energi og transport** blev der behandlet 622 overtrædelsessager, heraf 247 vedrørende manglende meddelelse af foranstaltninger til gennemførelse af direktiver og 375 vedrørende ukorrekt gennemførelse af direktiver eller ukorrekt anvendelse af fællesskabsretten. Der blev konstateret en stigning i antallet af overtrædelser (314 nye overtrædelsesprocedurer blev indledt). Domstolen afsagde dom i 12 traktatbrudssager. Andelen af gennemførte energidirektiver steg til 97,6 %. På transportområdet, hvor det tager længere tid at indhente forsinkelsen med at gennemføre direktiverne, var det kun 96 % af transportdirektiverne, der var gennemført.

Det er værd at lægge mærke til, at fordelingen mellem sager om manglende meddelelse og andre overtrædelsessager (manglende overensstemmelse og ukorrekt anvendelse) vendte sig. I december 2005 var det kun 29 af sagerne, der drejede sig om manglende meddelelse. Dette skift ses også af antallet af åbningsskrivelser og begrundede udtalelser i overtrædelsessager, som er mere end fordoblet.

På energiområdet besluttede Kommissionen at indbringe seks medlemsstater for Domstolen som følge af manglende gennemførelse i national ret af den ene af eller begge direktiverne fra 2003 om det indre marked for elektricitet og gas. De to direktiver spiller en vigtig rolle for liberalisering af de europæiske elektricitets- og gasmarkeder.

Kommissionen fremskyndede endvidere forfølgelsen af overtrædelser af Euratom-traktaten. Det blev iværksat en række initiativer, som ikke bare var rettet mod gældende strålingsbeskyttelsesregler, men også mod øvrige forpligtelser i forbindelse med kontrol af sikkerheden ved nukleart materiale, eksterne forbindelser og Euratoms Forsyningsagenturs rolle.

På transportområdet fortsatte Kommissionen sin undersøgelse vedrørende gennemførelsen af den ”første jernbanepakke” og den korrekte gennemførelse af ”Eurovignet-direktivet” om vejafgifter.

Inden for lufttransport indstævnedes Kommissionen fem medlemsstater for Domstolen, fordi de ikke havde meddelt deres foranstaltninger til gennemførelse af direktivet fra 2002, der skal sikre en gradvis udfasning af de mest støjende fly fra lufthavnene i EU. Kommissionen besluttede også at anlægge sag ved Domstolen mod fire medlemsstater, som stadig ikke har fastsat sanktioner, der er effektive, står i forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, over for flyselskaber, der overtræder reglerne, og heller ikke har sørget for, at sanktionerne anvendes i fuld overensstemmelse med den forordning, der skal sikre passagererne en bedre beskyttelse ved boardingafvisning, aflysning af flyafgange eller lange forsinkelser.

Hvad endelig angår sikkerhed til søs, fortsatte Kommissionen navnlig med at gribe ind over for medlemsstater, der ikke overholder fællesskabets lovgivning om havnestatskontrol og om flere modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe og bedre brug af sådanne faciliteter.

I **fiskerisektoren** gavner det på længere sigt de samfundsmæssige og økonomiske interesser at forvalte havets levende ressourcer på en bæredygtig måde.

Med hensyn til gennemførelsen af reglerne om bevaring af ressourcer koncentrerede Kommission sig især om overholdelsen af de tekniske bevaringsforanstaltninger (mindstemål

for de forskellige arter), overskridelse af kvantitative fangstbegrænsninger, indberetning af visse data om fangst og fiskeriindsats samt anvendelse af drivgarn.

Kommissionen har forpligtet sig til at oprette et EF-fiskerikontrolagentur⁹ med henblik på at sikre, at lovgivningen anvendes mere effektivt, gennem koordinering af Fællesskabets og medlemsstaternes foranstaltninger til kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteter.

På **told- og beskatningsområdet** blev adskillige nye sager fra borgerne og civilsamfundet registreret og behandlet i 2005. Kommissionens egne tjenestegrene afslørede også en række nye overtrædelser som led i sine undersøgelser.

Der blev generelt foretaget omfattende ændringer i forbindelse med den vigtige opgave med at kontrollere fællesskabsrettens anvendelse på beskatningsområdet, hvor der blev anlagt en mere proaktiv strategi over for overtrædelser, navnlig i de nye medlemsstater. Selv om den gældende afledte fællesskabsret er gennemført, kan der stadig være mange overtrædelser i national lovgivning.

Det stigende antal domme fra EF-Domstolen om direkte beskatning nødvendiggjorde også en konsekvent opfølgning og implementering af disse domme i de forskellige medlemsstater. Der blev desuden lagt særlig vægt på at kontrollere, om medlemsstaternes lovgivning med hensyn til udbyttebetaling var forenelig med EF-traktatens bestemmelser.

Gennemgangen af de nye medlemsstaters lovgivning i 2005 resulterede i et betydeligt antal overtrædelsessager om manglende meddelelse af national gennemførelseslovgivning eller ukorrekt anvendelse af fællesskabsrettens bestemmelser om indirekte beskatning (moms og bilafgifter). Den lovgivning, der gennemfører de nyeste direktiver, blev også gennemgået.

På **budgetområdet** er Kommissionen generelt forpligtet til at forfølge alle sager, hvor overtrædelser af EU's lovgivning resulterer i ukorrekt eller forsinket betaling af egne indtægter og andre midler.

Hvad angår **EU-statistikker**, blev der i årets løb lagt særlig vægt på kontrollen med gennemførelsen af Fællesskabets statistiklovgivning. Med henblik på at sikre, at de *gældende statistikregler* anvendes korrekt, bestræbte Kommissionen sig på at forbedre kommunikationen og samarbejdet mellem medlemsstaterne. Hovedparten af procedurene blev afsluttet. Af de 13 overtrædelsesprocedurer, der verserede i 2004, lykkedes det at henlægge de 10.

Overtrædelsesproceduren mod Grækenland for manglende overholdelse af forpligtelsen til at overdrage Kommissionen statistiske oplysninger om overskud i henhold til forordning (EF) nr. 3605/93¹⁰ og 2223/96¹¹ og tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 10 EF samt artikel 3 i protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store overskud videreføres. Kommissionen ønsker at sikre sig, at de græske myndigheder har truffet de nødvendige foranstaltninger til at undgå, at der sker nye overtrædelser. Den procedure, der indledt mod Grækenland vedrørende ukorrekt anvendelse af forordning (EF) nr. 1165/98 om

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 – EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 af 22. november 1993 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssige store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab.

konjunkturstatistik, videreføres også. Størstedelen af de manglende data, der var skyld i overtrædelsen, er blevet fremsendt. Kommissionen mener derfor, at Grækenland er i stand til at overholde den pågældende forordning.

Med hensyn til sociale statistikker kunne den procedure, der var indledt mod Belgien, som ikke havde fremsendt oplysninger om lønomkostningsniveauet og lønomkostningernes sammensætning i henhold til forordning (EF) nr. 530/1999¹², henlægges, efter at de manglende statistiske oplysninger var modtaget.

Hvad angår landbrugsstatistikker, fremsendte de græske myndigheder det præsidentielle dekret, der gennemfører direktiv 2001/107/EF¹³, hvorefter proceduren blev afsluttet.

Efter udvidelsen blev de otte overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen havde indledt mod fem nye medlemsstater på grund af manglende meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger, også afsluttet. Med hensyn til statistikker over varetransport ad landevej fastslog Domstolen i en dom af 21. juli 2005¹⁴, at Grækenland havde gjort sig skyldig i *ukorrekt anvendelse* af Rådets forordning (EF) nr. 1172/98¹⁵.

I forbindelse med fællesskabsrettens anvendelse lagde GD for **Handel** især vægt på kontrollen med medlemsstaternes respekt for Fællesskabets kompetence på handelsområdet. Inden for visse områder af den fælles handelspolitik, heriblandt varehandelen, hersker der ingen tvivl om denne enekompetence, men den fælles handelspolitik udvikles hele tiden og udvides efterhånden til nye områder, hvilket undertiden giver anledning til forbigående vanskeligheder i forhold til medlemsstaterne. Den stadige dialog og det nære samarbejde mellem Rådets organer og Kommissionens tjenestegrene gør det dog muligt at forhindre, at medlemsstaterne iværksætter egne initiativer på de områder, der er omfattet af denne enekompetence. Fastlæggelsen af fælles holdninger inden for samtlige sektorer virker i samme retning.

Regionalpolitikken har i lighed med de øvrige strukturpolitikker til formål at styrke den økonomiske og sociale samhørighedspolitik ved at mindske regionale uligheder. Regionalpolitikken iværksættes ved hjælp af EFRU's interventioner eller Samhørighedsfondens konkrete projekter og dækker et meget bredt spektrum af aktiviteter, lige fra medfinansiering af traditionelle infrastrukturer til elektroniske infrastrukturer til medfinansiering af støtte til virksomheder, nyskabende initiativer og miljøtiltag.

Interventionerne gennemføres på grundlag af partnerskabsprincippet, dvs. i nært samråd mellem Kommissionen og de nationale myndigheder samt inden for rammerne af de pågældende parters beføjelser og på grundlag af subsidiaritetsprincippet.

Hovedformålet er i denne sammenhæng at sikre, at de nationale myndigheder forvalter strukturfondene i overensstemmelse med de fællesskabsretlige regler og princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

¹² Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 af 9. marts 1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/107/EF af 5. december 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/16/EF om statistiske undersøgelser af mælk og mejeriprodukter.

¹⁴ Dom af 21. juli 2004, sag C-130/04, Kommissionen mod Grækenland.

¹⁵ Rådets forordning (EF) 1172/98 af 25. maj 1998 om statistisk registrering af vejgodstrafik – EFT L 163 af 6.6.1998, s. 1.

Med hensyn til **udvidelsen** faldt antallet af overtrædelsesprocedurer betydeligt i 2005 som følge af de ti nye medlemsstaters tiltrædelse af EU året før. Kommissionen fortsatte med sin behandling af sagen om en medlemsstat, der har anvendt associeringsaftalen med Tyrkiet forkert, hvilket resulterede i forskelsbehandling af tyrkiske arbejdstagere, der ønskede at forlænge deres opholdstilladelse.

Kommissionens arbejdsdokument, der er vedlagt denne meddelelse, indeholder flere og mere detaljerede oplysninger om de forskellige sektorer. En analyse af perspektiverne for kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten ventes godkendt i årets sidste halvdel.